

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- storyמעשה-	statement-מימרא ⚡ קושיא- questionשאלה- ^ תירוץ- answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים	מאן דאמר	Talmud Navigator										א
		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וניבטלו ברובא										⚡	◇	עב.
וכי תימא, חשיבי ולא בטלי										!	◇	עב.
הניחא למאן דאמר: כל שדרכו לימנות שנינו, אלא למאן דאמר: את שדרכו לימנות שנינו, מאי איכא למימר?										⚡	◇	עב.
מי שהיו לו חבילי תילתן של כלאי הכרם - ידלקו, נתערבו באחרים - כולן ידלקו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]									⚡	◇	עב.
יעלו באחד ומאתים	חכמים:									⚡	◇	עב:
כל שדרכו למנות מקדש,	שהיה רבי מאיר אומר:									⚡		עב:
אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד	חכמים:									⚡		עב:
שבעה ואלו הן: אגוזי פרך, ורימוני באדן, וחביות סתומות, וחילפי תרדיון, וקילחי כרוב, ודלעת יונית, ר' עקיבא מוסיף: אף ככרות של בעל הבית	רבי עקיבא:									⚡		עב:
הראוי לערלה - ערלה, הראוי לכלאי הכרם - כלאי הכרם										⚡		עב:
את שדרכו למנות שנינו	ואיתמר עלה, רבי יוחנן:									⚡	◇	עב:
כל שדרכו למנות שנינו	רשב"ל:									⚡	◇	עב:
הניחא לריש לקיש, אלא לרבי יוחנן מאי איכא למימר?										⚡		עב:
האי תנא, תנא דליטרא קציעות הוא, דאמר: כל דבר שיש בו מנין אפילו בדרבנן לא בטיל, וכל שכן בדאורייתא	רב פפא:									!	◇	עב:
ליטרא קציעות שדרסה על פי עיגול ואינו יודע באיזו עיגול דרסה, על פי חבית ואינו יודע באיזו חבית דרסה, על פי כוורת ואינו יודע באיזו כוורת דרסה - ר"מ אומר, ר"א אומר: רואין את העליונות כאילו הן פרודות והתחתונות מעלות את העליונות	דתניא: [רבי מאיר: ר"א אומר]									⚡	!	עב.
אם יש מאה פומין יעלו, ואם לאו - הפומין אסורין והשולים מותרין	[רבי מאיר] רבי יהושע אומר:									⚡	!	עב.
אם יש שם ק' פומין יעלו, ואם לאו - הפומין אסורין וכו'	רבי יהודה: ר"א אומר:									⚡	!	עב.
אפילו יש שם שלשה מאות פומין לא יעלו	[רבי יהודה] רבי יהושע אומר:									⚡	!	עב.
דרסה בעיגול ואינו יודע באיזה מקום בעיגול דרסה, או לצפונה או לדרומה - דברי הכל יעלו.	[דברי הכל]									⚡	!	עב.
אפי' תימא רבנן, בעלי חיים חשיבי ולא בטלי.	רב אשי:									!	◇	עב.
ונמשוך ונקרב חד מינייהו, ונימא: כל דפריש מרובא פריש										⚡	◇	עב.
נמשוך? הוה לה קבוע, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי.										⚡	◇	עב.
אלא ניכבשינהו דניידי, ונימא: כל דפריש מרובא פריש										⚡	◇	עב:
גזירה שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקרבו.	רבא:									!	◇	עב:
אלא מעתה, מגיסא אסירא	ההוא מרבנן לרבא:									⚡	◇	עב:
משום שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקחו.										!	◇	עב:
בעשרה כהנים בבת אחת מי אפשר?										⚡	◇	עב:
משום קבוע.	אלא אמר רבא:									!	◇	עב:
השתא דאמרי רבנן לא נקריב, אי נקריב לא מרצי.	רבא:										■	עב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת, אפ"ל אחת בריבוא - ימותו כולן במה דברים אמורים - בכהן נמלך, אבל בכהן שאין נמלך, עשאן למעלה - מחצה כשר ומחצה פסול, למטה - מחצה כשר ומחצה פסול, אחת למטה ואחת למעלה - שניהן פסולות, שאני אומר: חטאת קריבה למעלה ועולה קריבה למטה	איתיביה רב הונא בר יהודה לרבא:										ז	◇	
אלא, הא כמאן דאמר בעלי חיים נדחין, הא כמאן דאמר בעלי חיים אינן נידחין											!	◇	
הרי שחוטין דלכולי עלמא נידחין											ז		
אם קרב הראש של אחד מהן, יקרבו כל הראשים	ותנן, ר"א:										ז	◇	
הוא דאמר כחנן המצרי											!		
אפילו דם בכוס, מביא חבירו ומזוג לו.	דתניא, חנן המצרי:										!	◇	
טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות, ונפלה אחת מהם לים הגדול - הותרו כולן, דאמרינן: הך דנפל היינו דאיסורא.	ר"נ אמר רבה בר אבוא אמר רב:											■	◇
אפילו אחת בריבוא - ימותו כולן	איתיביה רבא לרב נחמן:										ז	◇	
אמאי? נימא, הך דמית דאיסורא מית											ז		
רב דאמר כר' אליעזר	א"ל: [רב נחמן]										!	◇	
אם קרב ראש אחד מהן, יקרבו כל הראשים כולן.	דתנן, רבי אליעזר:										!	◇	
איני	[רבא]										ז		
לא התיר רבי אליעזר אלא שנים שנים, אבל אחד אחד לא	והא אמר ר"א:										ז	◇	
אנא נמי תרתי תרתי קאמינא.	א"ל: [רב נחמן]										!	◇	
טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות, ופרשו ארבעים למקום אחד וששים למקום אחר, פרשה אחת מארבעים - אינה אוסרת, אחת מששים - אוסרת	רב:											■	◇
מאי שנא אחת מארבעים דלא? דאמרינן: איסורא ברובא איתיה, אחת מששים נמי אמרינן: איסורא ברובא איתיה											ז		
אלא אימא פירשו ארבעים כולן למקום אחד - אין אוסרות, ששים למקום אחד - אוסרות.	[רב]											■	◇
הנח לעבודת כוכבים, שספיקה וספק ספיקה אסורה עד סוף כל הדורות.	כי אמריתה קמיה דשמואל, א"ל: [שמואל]											■	◇
ספק עבודת כוכבים אסורה, וספק ספיקה מותרת כיצד? כוס של עבודת כוכבים שנפל לאוצר מלא כוסות - כולן אסורין, פירש אחד מהן לריבוא ומריבוא לריבוא - מותרין	מיתיבי:										ז	◇	
תנאי היא											!		
רימוני באדן אסורין בכל שהוא, כיצד? נפל אחד מהן לתוך ריבוא ומריבוא לריבוא - אסורין	דתניא, ר' יהודה:	◆	■								!	◇	
לריבוא - אסורין, ומריבוא לשלשה ומשלשה למקום אחר - מותר.	ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש:	◆	■								!	◇	
שמואל דאמר כמאן?											^	◇	
אי כרבי יהודה											!		
אפילו בשאר איסורים נמי אסך											ז		
אי כר"ש											!		
אפילו בעבודת כוכבים נמי שרי											ז		
וכי תימא, שאני ליה לר"ש בין עבודת כוכבים לשאר איסורים											!	◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עד:
ספק עבודת כוכבים אסורה, וספק ספיקה מותרת	אלא הא דתניא:	¿	■										עד:
מני? לא רבי יהודה ולא ר' שמעון		¿											עד:
לעולם רבי שמעון ובעבודת כוכבים נמי שרי, ושמואל סבר לה כר' יהודה בחדא ופליג עליה בחדא.		!											עד:
מריבוא לשלשה ומשלשה למקום אחר - מותר.	אמר מר:											■	עד:
מ"ש שלשה? דאיכא רובא, שנים נמי איכא רובא												¿	עד:
מאי ג' דקתני? תרתי והוא.												!	עד:
ואיבעית אימא: סבר לה כר' אליעזר.												!	עד:
חבית של תרומה שנתערבה במאה חביות, ונפלה אחת מהן לים המלח - הותרו כולן, דאמרינן: הך דנפל דאיסורא נפל.	ריש לקיש:											■	עד:
ואיצטריך דר"נ ואיצטריך דר"ל, דאי מדר"נ, הוה אמינא: ה"מ עבודת כוכבים דאין לה מתירין, אבל תרומה דיש לה מתירין לא ואי מדר"ל, ה"א: חבית דמינכרא נפילתה, אבל טבעת דלא מינכרא נפילה לא, צריכי.												■	עד:
לא התיר ר"ל אלא חבית דמינכרא נפילתה, אבל תאינה לא	רבה:											◆	עד:
אפילו תאינה, כנפילתה כך עלייתה.	רב יוסף:											◆	עד:
חבית של תרומה שנפלה בק' חביות, פותח אחד מהן ונוטל הימנה כדי דימועה ושותה.	רבי אלעזר:											■	עד:
יתב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא.	[רב דימי]											○	עד:
גמע ושתי קא חזינא הכא	א"ל ר"נ:											¿	עד:
אלא אימא: נפתחה אחת מהן - נוטל הימנה כדי דימוע ושותה.	[רב נחמן]											■	עד:
חבית של תרומה שנתערבה במאה וחמשים חביות ונפתחו מאה מהן - נוטל הימנה כדי דימועה ושותה, ושאר אסורות עד שיפתחו, לא אמרינן איסורא ברובא איתיה.	רבי אושעיא:											■	עד:
הרובע והגרבע כו'.												■	עד:
בשלמא כולהו לא ידיע, אלא האי טריפה היכי דמי?												^	עד:
אי ידיע ליה												!	עד:
ליתי ולישקליה												¿	עד:
אי לא ידע ליה												!	עד:
מנא ידע דאייערב?												¿	עד:
הכא במאי עסקינן - כגון דאייערב נקובת הקוץ בדרוסת הזאב.	דבי רבי ינאי:											!	עד:
כגון דאייערב בנפולה.	ריש לקיש:											!	עד:
נפולה נמי ליבדקה												¿	עד:
עמדה - צריכה מעת לעת, הלכה - צריכה בדיקה.	קסבר: [ריש לקיש]											!	עד:
כגון דאייעריב בולד טריפה, ור' אליעזר היא	רבי ירמיה אמר:											!	עד:
ולד טריפה לא יקרב לגבי מזבח.	דאמר: [רבי אליעזר]											■	עד:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment-קודמת של פיסקה story-מעשה	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כולהו כרבי ינאי לא אמרי, בין נקובת הקוץ לדרוסת הזאב מידע ידע, האי משיך והאי עגיל												⚡	◇	עדה	
כריש לקיש לא אמרי, קסברי: עמדה - אינה צריכה מעת לעת, הלכה - אינה צריכה בדיקה													⚡	◇	עדה
כר' ירמיה לא אמרי, כרבי אליעזר לא מוקמי.													⚡	◇	עדה
קדשים בקדשים מין במינו כו'.													■	<	עדה
והא בעי סמיכה													⚡	◇	עדה
בקרבן נשים.	רב יוסף:												!	◇	עדה
אבל בקרבן אנשים לא?													⚡		עדה
קרבן יחיד שנתערב בקרבן יחיד, וקרבן ציבור שנתערב בקרבן ציבור, וקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערבו זה בזה - נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד, ואם נתן מתנה מכל אחד - יצא, ואם נתן ארבע מכולן - יצא במה דברים אמורים - שנתערבו חיין, אבל נתערבו שחוטין - נותן ארבע מתנות מכולן, ואם נתן מתנה אחת מכולן - יצא	איתיביה אביי: [ת"ק]												⚡	◇	עדה
רואין את המתנה, אם יש בה כדי לזה וכדי לזה - כשרה, ואם לאו - פסולה	רבי:												⚡	◇	עדה
קתני יחיד דומיא דציבור, מה ציבור גברי, אף יחיד גברי													⚡	◇	עדה
ותסברא הא מתרצתא היא? דקתני: במה דברים אמורים - כשנתערבו חיין, אבל נתערבו שחוטין - לא, מה לי חיים מה לי שחוטין	רבא:												!	◇	עדה
בד"א - שנתערבו שחוטין כעין חיים בכוסות, אבל בבולל - נותן ד' מתנות לכולן, ואם נתן מתנה אחת לכולן - יצא.	[רבא] אלא הכי קאמר: [ת"ק]												⚡	◇	עדה
רואין את המתנה, אם יש בה כדי לזה וכדי לזה - כשרה, ואם לאו - פסולה.	רבי:												⚡	◇	עדה
ומי אית ליה לרבי האי סברא?													⚡		עדה
לדברי ר"א, הזאה כל שהוא מטהרת, הזאה אינה צריכה שיעור, הזאה כשר ומחצה פסול	והא תניא, אמר רבי:												⚡	◇	עדה
לדבריו דר"א קאמר.													!	◇	עדה
ואיבעית אימא: הזאה לחוד, ונתינה לחוד.													!	◇	עדה
נתערבו בבכור ומעשר כו'.													■	<	עדה
בכור לב"ש אין מאכילין לגדות, תמורתו מהו? בכור אינו נפדה, תמורתו מהו? בכור אינו נשקל בליטרא, תמורתו מהו?	רמי בר חמא:												⚡	◇	עדה
בכור ומעשר - משהוממו עושין תמורה, ותמורתן כיוצא בהן.	רבא, תניא:												⚡	◇	עדה
התפיס בכור לבדק הבית, מהו שישקול בליטרא? רווחא דהקדש עדיף, או דלמא זילותא דבכור עדיף?	בעי רמי בר חמא:												⚡	◇	עדה
נתערבו בבכור ובמעשר - ירעו עד שיסתאבו ויאכלו בכור ומעשר	ר ביוסי בר זבידא, ת"ש:												⚡	◇	עדה
לאו למימרא דאינו נשקל בליטרא.													!		עדה
מי דמי? התם שתי קדושות ושני גופין, הכא שתי קדושות וגוף אחד.	רב הונא ורבי חזקיה תלמידי דרבי ירמיה:												⚡	◇	עדה
מה אילו אמר הפדו לי בכור, שהתפיסו לבדק הבית, כלום שומעין לו?	מתקיף לה רבי יוסי בר אבין:												⚡		עדה
הפדו? רחמנא אמר: לא תפדה													⚡		עדה
כלום הקנה זה אלא מה שקנו לו.	אלא א"ר אמר:												!	◇	עדה
הכל יכולין להתערב כו'.													■	<	עדה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א	
		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מ"ש חטאת ואשם? דהאי זכר והאי נקבה, חטאת ועולה נמי האי זכר והאי נקבה											⚡	◇	עה:
איכא שעיר נשיא											!	◇	עה:
חטאת ואשם נמי איכא שעיר נשיא											⚡	◇	עה:
האי שיער והאי צמר.											!	◇	עה:
פסח ואשם נמי לא מיערב, האי בן שנה והאי בן שתי שנים											⚡	◇	עה:
הא איכא אשם ניזר ואשם מצורע.											!	◇	עה:
ואיבעית אימא: איכא בן שנה דמיהו כבן שתי שנים, ואיכא בן שתיים דמיהו כבן שנה.											!	◇	עה:
אשם שנתערב בשלמים - רבי שמעון אומר: שניהם ישחטו בצפון ויאכלו כחמור שבהן	[רבי שמעון]											■	עה:
אין מביאין קדשים לבית הפסול.	אמרו לו:											■	עה:
נתערבו חתיכות בחתיכות, קדשי קדשים בקדשים קלים, הנאכלין ליום אחד בנאכלין לשני ימים וליה - יאכלו כחמור שבהן.												■	עה:
שביעית אין לוקחין בדמיה תרומה, מפני שממעטין באכילתה.	תני תנא קמיה דרב:											■	עה:
הא דלא כר"ש, דאי כר"ש, האמר: מביאין קדשים לבית הפסול	אמרוהו רבנן קמיה דרבא:											■	עה:
אפילו תימרו ר"ש, הני מילי דאיבעד, לכתחילה לא.	אמר להו: [רבא]											■	עה:
ולכתחילה לא?											⚡		עה:
וכולן רשאין כהנים לשנות באכילתן, לאכלן צלויין, שלוקין ומבושלין, ולתת לתוכן תבלי חולין ותבלי תרומה, דברי ר' ישמעאל	איתיביה אביי:										⚡	■	עה:
הנח לתרומת תבלין דרבנן.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	עה:
אין לוקחין תרומה בכסף מעשר, מפני שממעט באכילתה	איתיביה: [אביי] [ת"ק]										⚡	■	עה:
מתיך	רבי שמעון:										⚡	■	עה:
אישתיק ליה.	[רבא]											■	עה:
כי אתא לקמיה דרב יוסף	[אביי]										○		עה:
אמאי לא תותביה מהא:	אמר ליה: [רב יוסף]										⚡	◇	עה:
אין מבשלין ירק של שביעית בשמן של תרומה, שלא יבאו לבית הפסול	[תנן] [ת"ק]										⚡	■	עה:
מתיך	רבי שמעון:										⚡	■	עה:
ולאו מי אותביתיה מהא דתבלין? ואמר לי: הנח לתרומת תבלין דרבנן, הכא נמי (תרומה) תרומת ירק דרבנן.	א"ל אביי:										!	◇	עה:
אי הכי, איפכא מיבעיא ליה למיתני: ירק של תרומה בשמן של שביעית	[רב יוסף]										⚡	◇	עה:
ולאו מי אותביתיה ממתני' דמתיר רבי שמעון? ואמר לי: דאיערב, הכא נמי דאיערב.	[אביי]										!	◇	עה:
אי דאיערב, מאי טעמייהו דרבנן?	[רב יוסף]										⚡	◇	עה:
מידי דהוה אשם ושלמים.	[אביי]										!	◇	עה:
מי דמי? התם אית ליה תקנתא ברעייה, הא לית ליה תקנתא ברעייה, הא לא דמי אלא לחתיכה שבחתיכות, דכיון דלית תקנתא, דאזיל כחמור שבהן	[רב יוסף]										⚡	◇	עה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עו.
מי דמי? חתיכה שבחתיכות לית לה תקנתא כלל, האי אית ליה תקנתא בסחיטה	מתקיף לה רבינא:	ז											עו.
ורב יוסף?		ז											עו.
היכי נסחוט? נסחוט טובא - קא מפסיד בשביעית, נסחוט פורתא - סוף סוף איערובי מיערב.	[רב יוסף]	!											עו.
למחרת מביא אשמו ולוגו עמו, ואומר: אם של מצורע - הרי זה אשמו וזה לוגו, ואם לאו - אשם זה של שלמי נדבה, ואותו אשם טעון שחיטה בצפון, ומתן בהונת, וסמיכה, ונסכים, ותנופת חזה ושוק, ונאכל ליום ולילה	איתיביה, רבי שמעון:									ז			עו.
תקוני גברא שאני.										!			עו:
התינה אשם, לוג מאי איכא למימר?										ז			עו:
דאמר: לוג זה יהא נדבה.										!			עו:
ודילמא לאו מצורע הוא ובעי מקמץ										ז			עו:
דמקמיץ.										!			עו:
ודילמא מצורע הוא ובעי מתן שבע										ז			עו:
דיהיב.										!			עו:
והא חסר ליה										ז			עו:
דמייתא פורתא ומלי ליה										!			עו:
חסר הלוג עד שלא יצק ימלאנו.	דתנן:									!			עו:
והא בעי הקטרה										ז			עו:
דאקטר ליה.										!			עו:
אימת?										^			עו:
אי בתר מתנות שבע										!			עו:
הוו להו שיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה, ואין מקטירין את הקומץ עליהן										ז			עו:
אי קודם מתנות שבע										!			עו:
כל שממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו.										ז			עו:
דמסיק להו לשם עצים	רב יהודה בריה דר"ש בן פזי:									!			עו:
(ויקרא ב) לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעלה לשם עצים.	דתניא, רבי אליעזר:									!			עו:
והא איכא שיריים דבעי מיכלינהו, ואיכא הך פורתא דלא קמיץ עילויה										ז			עו.
דפריק ליה.										!			עו.
דפריק ליה היכא?										^			עו.
אי גוואי										!			עו.
קא מעייל חולין לעזרה										ז			עו.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אי אבראי												!	עז.	
איפסיל ליה ביוצא												ז	עז.	
לעולם גוואי, וחולין ממילא הויין.												!	עז.	
אין מתנדבין שמן	והא אמר רבי שמעון:											ז	עז.	
תקוני גברא שאני.												!	עז.	
ונימא: אשם זה יהא אשם תלון	יתיב רב רחומי קמיה דרבינא ויתיב וקאמר משמיה דרב הונא בר תחליפא:											ז	עז.	
ש"מ, מאן תנא דפליג עליה דר' אליעזר? רבי שמעון הוא												■ ■	עז.	
אין מתנדבין אשם תלון	דאמר: [רבי שמעון]											■ ■	עז.	
תורה, תורה, אימרי בדיכרי מיחלפי לך	אמר ליה: [רבינא]											ז	עז.	
איברי חטאת שנתערבו באיברי עולה - ר' אליעזר אומר: יתן למעלה, ורואה אני את בשר החטאת מלמעלה כאילו הן עצים	[רבי אליעזר]												■ ■	עז.
תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.	חכמים:												■ ■	עז.
מ"ט דרבי אליעזר?													■	עז.
אמר קרא: (ויקרא ב) ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח, לריח ניחוח אי אתה מעלה, אבל אתה מעלה לשם עצים.	[רבי אליעזר]											!	עז.	
ורבנן?												ז	עז.	
מיעט רחמנא אותם, אותם הוא דאי אתה מעלה אבל אתה מעלה לשם עצים, אבל מידי אחרנא לא.	[רבנן]											!	עז.	
ורבי אליעזר?												ז	עז.	
אותם הוא דרבאי לך כבש כמזבח, אבל מידי אחרני לא.	[רבי אליעזר]											!	עז.	
ורבנן?												ז	עז.	
תרתני שמע מינה.	[רבנן]											!	עז.	
מתניתין דלא כי האי תנא													■	עז.
לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על איברי חטאת שנתערבו באיברי עולה שיקרבו, ברובע ונרבע שלא יקרבו, על מה נחלקו? על איברי עולה תמימה שנתערבו באיברי בעלת מום	דתניא, אמר רבי יהודה:												■ ■	עז.
יקרבו, ורואה אני את בשר מעלת מום למעלה כאילו הן עצים	שרבי אליעזר אומר:												■ ■	עז.
לא יקרבו.	וחכמים אומרים:												■ ■	עז.
ורבי אליעזר, מאי שנא רובע ונרבע? דלא חזו, בעלת מום נמי לא חזו												ז	עז.	
בדוקין שבעין, וליבא דר' עקיבא	רב הונא:											!	עז.	
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]											!	עז.	
אימר דאמר ר' עקיבא - דאי עבד, לתתחלה מי אמר?												ז	עז.	
הכא במאי עסקינן - כגון שעלו על גבי כבש.	רב פפא:											!	עז.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

זכאים-כל הזכאים	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, אפי' בעינייהן									ז			עז:
אלא טעמיה דר' אליעזר, מיעט רחמנא מום בם הוא דלא ירצו, הא ע"י תערובת ירצו.											!	עז:
ורבנן?											ז	עז:
מום בם הוא דלא ירצו, הא עבר מומם ירצו.	[רבנן]										!	עז:
ור' אליעזר											ז	עז:
מבם בהם.	[רבי אליעזר]										!	עז:
ורבנן?											ז	עז:
בם בהם לא דרשי.	[רבנן]										!	עז:
אי הכי, רואה, הא רחמנא אכשריה											ז	עז:
לדבריהם קאמר להו: לדידי רחמנא אכשריה, לדידכו אודו לי מיהא בשר בעלת מום כעצים דמי, מידי דהוה אבשר חטאת.	[רבי אליעזר]										!	עז:
ורבנן?											ז	עז:
הכא מאיסי, התם לא מאיסי.	[רבנן]										!	עז:
אברין באברין בעלי מומין - ר"א אומר: אם קרב ראש אחד מהן יקרבו כל הראשין, כרעים של אחד מהן - יקרבו כל הכרעים	[רבי אליעזר]										◆	עז:
אפי' קרבו כלם חוץ מאחד מהן - יצא לבית השריפה.	חכמים:										◆	עז:
לא הכשיר ר"א אלא שנים שנים, אבל אחד אחד לא.	רבי אליעזר:										◆	עז:
אפי' קרבו כולן חוץ מאחד מהן - יצא לבית השריפה	מתיב ר' ירמיה, וחכ"א:										ז	עז:
מאי אחד? זוג אחד.	אמר לו ר' ירמיה בר תחליפא, אסברה לך:										!	עז:
דם שנתערב במים - אם יש בו מראית דם כשר											■	עז:
נתערב בין - רואין אותו כאילו הוא מים											■	עז:
נתערב בדם בהמה או בדם החיה - רואין אותו כאילו הוא מים	[ת"ק]										◆	עז:
אין דם מבטל דם.	רבי יהודה:										◆	עז.
נתערב בדם פסולין - ישפך לאמה											■	עז.
בדם התמצית - ישפך לאמה	[ת"ק]										◆	עז.
רבי אליעזר מכשיר.	[רבי אליעזר]										◆	עז.
אם לא נמלך ונתן - כשר.											■	עז.
ל"ש אלא שנפלו מים לתוך דם, - אבל נפל דם לתוך מים - ראשון ראשון בטל.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:										◆	עז.
ולענין כיסוי אינו כן, לפי שאין דחוי במצות.	רב פפא:										◆	עז.
הפיגול והגותר והטמא שבללן זה בזה ואכלן - פטור, א"א שלא ירבה מין על חבירו ויבטלנו.	ריש לקיש:										◆	עז.
שמע מינה תלת: ש"מ איסורין מבטלין זה את זה, וש"מ נתן טעם ברוב לאו דאורייתא, וש"מ התראת ספק לא שמה התראה.											◆	עז.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p> <p>מקרא-kev:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

זכאים-כל הזכאים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עשה עיסה מן חיטין ומן אורז, אם יש בה טעם דגן - חייבת בחלה, ואע"ג דרובא אורן	מתיב רבא:									⚡		◇	עח.
מדרבנן.										!			עח.
אי הכי, אימא סיפא:										⚡			עח.
אדם יוצא בה ידי חובתו בפסוק	[סיפא]									⚡	■		עח.
אלא, מין בשאינו מינו - בטעמא, מין במינו - ברובא.										!		◇	עח:
ונשער מין במינו כמין בשאינו מינו										⚡		◇	עח:
נתערב ביין - רואין אותו כאילו הוא מים	דתנן:									⚡	■	◇	עח:
מאי לאו רואין אותו לין כאילו הוא מים										⚡			עח:
לא, רואין אותו לדם כאילו הוא מים.										!		◇	עח:
אי הכי, בטל מיבעי ליה										⚡		◇	עח:
רואין אותו כאילו הוא יין אדום, אם דיהה מראהו - כשר, ואם לאו - פסול	ועוד תניא, רבי יהודה:									⚡	■	◇	עח:
תנאי היא										!		◇	עח:
דלי שיש בו יין לבן או חלב והטבילו - הולכין אחר הרוב	דתניא: [ת"ק]									!	■	◇	עח:
רואין אותו כאילו הוא יין אדום, אם דיהה מראהו - כשר, ואם לאו - פסול.	רבי יהודה:									!	■	◇	עח:
דלי שהוא מלא רוקין והטבילו - כאילו לא טבל, מי רגלים - רואין אותו כאילו הן מים, מלא מי חטאת - עד שירבו המים על מי חטאת	ורמינהו:									⚡	■	◇	עח:
מאן שמעת ליה דאית ליה רואין? רבי יהודה וקתני דסגי ליה ברובא										⚡			עח:
לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה	אביי:									!		◇	עח:
אין דם מבטל דם, אין רוק מבטל רוק, ואין מי רגלים מבטלין מי רגלים.	דתניא, רבי יהודה אומר משום רבן גמליאל:									!	■	◇	עט.